

Ordning og lesetekster for vigsel



Vigsel 
i Den norske kirke

VIGSEL

Allmenne føresegner

1. Ekteskap vert inngått ved at kvinne og mann offentleg, i nærvere av vitne og for godkjend (borgarleg eller kyrkjeleg) styremakt, gjev løfte til kvarandre om at dei vil leva saman i ekteskap, og at dette vert sagt offentleg gyldig.

2. Giftarmål etter den ordning kyrkja har, har både ei juridisk og ei kyrkjeleg side. Den handlinga som er ekteskapsstiftande etter lovgjevinga i samfunnet, vert utført for Guds åsyn, og er difor ei kyrkjeleg handling av gudstenestleg karakter. Enkeltelement ved handlinga, som musikk, opplesing og andre innslag må få si form i samsvar med dette.

3. Handlinga skjer i kyrkja eller ein annan gudstenestestad som etter avgjerd av biskopen kan brukast til vigsel.

4. Før handlinga har den som skal forretta – eller unntaksvis ein annan på vegner av denne – ein samtale med brudeparet.

5. Salmar og songar må føreåt godkjennast av forrettande prest og det musikalske stoffet av kantor/organist.

6. Vigsel som står føre, bør gjerast kjend på førehand i kunngjeringane ved ei gudsteneste, og brudeparet bør takast med i forbøna.

7. Dersom ein vil feira **Bryllaupsmesse**, følgjer ein anten ordninga **Vigsel** til og med siste salmen. Denne vert då salme før nattverden, etterfølgt av nattverdordninga i høgmessa eller ei av dei alternative nattverdordningane i Gudstenestebok. Eller ein kan følgja ordninga **Høgmesse**. Inngangsorda i vigselordninga trer då i staden for inngangsorda i høgmessa. Ledda **Ekteskapsinngåing** og **Overrekking av ringar** kjem på plassen til kunngjeringane, og leddet **Forbøn** vert erstatta av forbønalternativa i høgmessa. Ei av lesingane skal vera ei evangelielesing. Ein gjer kjent i Inngangsorda at det skal feirast bryllaupsmesse, til dømes slik:

L Kjære (namnet vert nemnt) og (namnet vert nemnt). De er komne hit til (namnet på kyrkja vert nemnt) for å inngå ekteskap. Vi er samla her for å gleda oss med dykk. Vi skal høyra løfta dykkar

til kvarandre og be om Guds velsigning over dykk og over heimen dykkar. De har òg bede om å få del i Herrens nattverd når de no byrjar livet saman som ektefolk. Vi vil difor feira denne handlinga som ei bryllaupsmesse, slik at det er mogeleg for dei som ønskjer det, å gå saman med dykk til Herrens bord på denne dagen.

8. Ektepar som har gifta seg for borgarleg styremakt, kan sidan be om forbøn i kyrkja. Sjå ordninga **Forbøn for borgarleg inngått ekteskap**.

9. Ein kan ringja i ca. 5 minutt før og etter vigselshandlinga.

10. Liturgen ber stola i kvitt.

Vigsel

Under handlinga kan det gjevast rom for medverknad av ulike slag. Det kan vera medverknad frå bryllaupsfølgjet ved einskilde av dei liturgiske ledda, og det kan vera tillegg til handlinga i form av musikk eller høgtlesing, eventuelt kombinert med at det vert tent lys i lysgloben. Blant dei kulturelle innslaga kan det òg opnast for element som understrekar den etniske bakgrunnen til brudeparet. Der den eine parten tilhøyrer eit anna kyrkjesamfunn enn Den norske kyrkja, kan det etter godkjenning av biskopen opnast for deltaking frå vedkomande kyrkjesamfunn. Både når det gjeld medverknad frå andre kyrkjesamfunn og kulturelle innslag, skal desse tilpassast den gudstenestlege karakteren til vigselshandlinga og ikkje bryta med trusgrunnlaget i Den norske kyrkja.

Innslag som kjem som tillegg til liturgien, kan plasserast etter ledd 9

Forbøn

Der namna skal nemnast, kan ein bruka fullt namn eller fornamn, etter det som er naturleg i det einskilde tilfellet.

I spørsmåla under ledd 7

Ekteskapsinngåing skal det brukast fullt namn.

(I det følgjande tyder **L** liturg, dvs. prest)

1 Preludium/Inngang

Orgelmusikk eller annan høveleg musikk til preludium/inngang.

Brudeparet kan gå saman fram til koret og setja seg på plassane sine.

Dersom det er ønskjeleg, kan brudeparet, ein eller båe, forlovarar, representant(ar) for familiane, liturg og andre gå inn i kyrkja i prosesjon.

Deretter kan det framførast høveleg vokal- eller instrumentalmusikk.

2 Inngangsord

Anten *A*

L I namnet åt Faderen og Sonen og Den Heilage Ande.

Eller *B*

L Nåde vere med dykk, og fred frå Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus.

Deretter kan ein ønskja brudeparet og bryllaupsfølgjet velkomne med desse eller liknande ord:

L Kjære (namnet vert nemnt) og (namnet vert nemnt). De er komne hit til (kyrkja vert nemnd) for å inngå ekteskap. Vi er samla her for å gleda oss med dykk. Vi skal høyra løfta dykkar til kvarandre og be om Guds velsigning over dykk og over heimen dykkar.

Deretter kan liturgen seia:

Anten A

L Herre, kor dyrverdig di miskunn er!
I skuggen av dine venger, Gud, søkjer
menneskeborna livd.
Dei får eta seg mette av det beste i ditt
hus, du lèt dei drikka or gledebekken
din. For hjå deg er livsens kjelde,
i ditt ljøs ser vi ljøs. Sal 36,8-10

Eller B

L Pris Herren, for han er god, evig varer
hans miskunn. Dette er dagen som
Herren har gjort; lat oss jubla og gleda
oss no!
Sal 118,1.24

Eller C

L Gud er kjærleik, og den som vert
verande i kjærleiken, vert verande i Gud
og Gud i han.
1 Joh 4,16b

3 Salme

4 Skriftlesing

L Gud har skapt oss til å leva i samfunn
med han og med kvarandre.
Han har ordna det såleis at mann og
kvinne skal vera eitt,
og han har stadfest denne sameininga
med si velsigning.
Ekteskapet er Guds gode gåve.

Å leva saman som mann og kvinne
er å leva i tillit og kjærleik,
dela gleder og sorger
og trufast stå attmed kvarandre livet ut.

Guds ord vitnar om ekteskapet at det er
heilagt og ukrenkjande.

Det står skrive i Fyrste Mosebok:
Gud skapte mennesket i sitt bilete,
i Guds bilete skapte han det,
til mann og kvinne skapte han dei.
Gud velsigna dei og sa til dei:
«De skal veksa og aukast,
fylla jorda og leggja henne under
dykk!» 1 Mos 1,27-28a

Og vår Herre Jesus Kristus seier:
Har de ikkje lese at Skaparen frå
opphavet skapte dei til mann og kvinne
og sa: «Difor skal mannen skiljast frå
far sin og mor si og halda seg til kona
si, og dei to skal vera eitt.»
Så er dei ikkje lenger to; dei er eitt.
Og det som Gud har bunde saman,
det skal ikkje menneske skilja.
Matt 19,4-6

L Lat oss vidare høyra frå Guds ord.

*2-4 av tekstane bak i dette heftet eller
andre høvelege skriftlesingar, minst éi
frå kvart av dei to testamanta.*

Skriftlesingane kan lesast av medlemmer av bryllaupsfølgjet. Dei som skal lesa, går samla fram til lesepulten.

Brudepar og kyrkjelyd sit under lesinga.

*Siste lesinga vert avslutta med:
"Slik lyder Herrens ord."*

Her kan følgja

5 Salme

Salmen kan erstattast av høveleg vokal- eller instrumentalmusikk.

6 Tale

Liturgen held ein tale over eit av dei skriftorda som er lesne under ledd 4 eller over ein annan høveleg tekst.

7 Ekteskapsinngåing

L Kom no fram til Herrens altar, så vi kan høyra løfta dykkar til kvarandre og be om Guds velsigning over dykk og over heimen dykkar.
Brudeparet går fram til altarringen.

Deretter følgjer

Anten *A*

L For Gud vår Skapars åsyn og i nærvere av desse vitna spør eg deg, (det fulle namnet til brudgommen utan tittel): Vil du ha (det fulle namnet til brura utan tittel), som står attmed deg, til ektemake?

Brudgommen: Ja.

L Vil du elska og æra henne og vera trufast hos henne i gode og vonde dagar til dess døden skil dykk åt?

Brudgommen: Ja.

L Like eins spør eg deg, (det fulle namnet til brura utan tittel): Vil du ha (det fulle namnet til brudgommen utan tittel), som står attmed deg, til ektemake?

Brura: Ja.

L Vil du elska og æra han og vera trufast hos han i gode og vonde dagar til dess døden skil dykk åt?

Brura: Ja.

L Så gjev kvarandre handa på det.

Brudeparet vender seg mot kvarandre og gjev kvarandre høgre handa.

Liturgen legg handa si på hendene til brudeparet.

L For Guds åsyn og i nærvere av desse vitna har de no lova kvarandre at de vil leva saman i ekteskap, og gjeve kvarandre handa på det. Difor gjer eg kunnig at de er rette ektefolk.

Eller **B**

L For Gud vår Skapars åsyn og i nærvere av desse vitna spør eg deg, (det fulle namnet til brudgommen utan tittel): Vil du ha (det fulle namnet til brura utan tittel), som står attmed deg, til ektemake?

Brudgommen: Ja.

L Like eins spør eg deg, (det fulle namnet til brura utan tittel): Vil du ha (det fulle namnet til brudgommen utan tittel), som står attmed deg, til ektemake?

Brura: Ja.

L Gjenta no etter meg.

Brudgom og brur vender seg til kvarandre. Dei gjev kvarandre hendene og vert ståande slik medan dei gjev løftet.

Liturgen les løftet ledd for ledd, deretter seier brudeparet det fram, den eine først.

L Eg tek deg (namnet vert nemnt) til ektemake.

B Eg tek deg (namnet vert nemnt) til ektemake.

L Eg vil elska og æra deg

B Eg vil elska og æra deg

L og vera trufast hos deg i gode og vonde dagar

B og vera trufast hos deg i gode og vonde dagar

L til dess døden skil oss åt.

B til dess døden skil oss åt.

Deretter vert løftet teke opp att på same måten av den andre ektemaken.

Liturgen legg handa si på hendene til brudeparet.

L For Guds åsyn og i nærvere av desse vitna har de no lova kvarandre at de vil leva saman i ekteskap, og gjeve kvarandre handa på det. Difor gjer eg kunnig at de er rette ektefolk.

Her kan følgja

8 Overrekking av ringar

Anten **A**

L Gje no kvarandre ringane, som de skal bera til teikn på løftet om truskap.

Kvar av dei set ringen på fingeren til den andre.

Eller **B**

L Gje no kvarandre ringane, som de skal bera til teikn på løftet de har gjeve kvarandre.

Gjenta etter meg.

Liturgen les orda ledd for ledd, deretter seier brudeparet dei fram, den eine først.

L (Namnet), eg gjev deg denne ringen

B (Namnet), eg gjev deg denne ringen

L som eit teikn på løftet mitt om kjærleik og truskap.

B som eit teikn på løftet mitt om kjærleik og truskap.

Ringen vert sett på fingeren til den andre.

Deretter vert overrekkinga teken opp att på same måten av den andre ektemaken.

9 Forbøn

L Lat oss alle be.

Brudeparet kneler ved altarringen. Liturgen ber for brudeparet, med handspålegging, ei av dei følgjande bønene, og avsluttar med Herrens bøn. Eventuelt kan også andre i følgjet delta i forbøna med handspålegging.

I

Anten **A**

L Gode Gud, du som har innsett ekteskapet og velsigna kvinne og mann, vi ber deg: Lat di velsigning kvila over (namnet vert nemnt) og (namnet vert nemnt) som her kneler for ditt andlet. Fyll dei med din kjærleik, og bygg heimen deira i fred. Sjå til dei i nåde, og styrk dei med din Ande, så dei i gode og vonde dagar set sin lit til deg, held trufast saman og hjelper kvarandre fram mot det evige livet.

Eller **B**

L Gode Gud, vi takkar deg for (namnet vert nemnt) og (namnet vert nemnt) og for deira kjærleik til kvarandre. Velsign livet deira som ektefolk.

Hjelp dei å halda dei løfta dei har gjeve kvarandre, så ekteskapet deira kan fyllast av tillit, omsut og glede.

Gjev dei evne og vilje til å byggja heimen sin i fred, så den vert ein stad der [born kan veksa opp i tryggleik og] familie og vener kan finna fellesskap.

Du som er vegen, sanninga og livet, lat dei få vandra i di sanning. Du som tilgjev og lækjer, hjelp dei å tilgje kvarandre. Du som er kjærleikens kjelde, gjev dei og alle ektefolk å veksa og modnast i kjærleik.

II

Her kan ein føya til ei fritt utforma bøn, eventuelt kombinert med ljostenning. Eventuelt kan kyrkjelyden syngja ein bønesalme (medan brudeparet kneler). Sjå til dømes *NS2013* nr. 651, 653 eller 652.

III

L Lat oss saman be Herrens bøn.

A Vår Far i himmelen!
Lat namnet ditt helgast.
Lat riket ditt koma.
Lat viljen din råda på jorda slik som i himmelen.
Gjev oss i dag vårt daglege brød,
og tilgjev oss vår skuld,
slik vi òg tilgjev våre skuldnarar.
Og lat oss ikkje koma i freisting,
men frels oss frå det vonde.
For riket er ditt,
og makta og æra i all æve.
Amen.

Brudeparet set seg på plassane sine.

Her kan følgja

10 Musikk/symbolhandlingar

Deltakarar i bryllaupsfølgjet og andre kan medverka med musikk, høgtlesing eller andre kulturelle innslag.

11 Salme

12 Velsigning

Anten **A**

L vend mot kyrkjelyden
Lat oss prisa Herren.
Kyrkjelyden reiser seg

K Gud vere lova. Halleluja. Halleluja.
Halleluja.

L Herren velsigne deg og vare deg.
Herren late sitt andlet lysa over deg og vere deg nådig.
Herren lyfte sitt åsyn på deg og gjeve deg fred.

K Amen. Amen. Amen.

Eller **B**

L vend mot kyrkjelyden
Ta imot velsigninga.

Kyrkjelyden reiser seg.

L Herren velsigne deg og vare deg.
Herren late sitt andlet lysa over deg og vere deg nådig.
Herren lyfte sitt åsyn på deg og gjeve deg fred.

L/K Amen.

13 Utgang

Orgelmusikk eller annan høveleg musikk. Ekteparet går saman ut or kyrkja.

SKRIFTLESINGAR VED VIGSEL

Liturg

Lat oss vidare høyra frå Guds ord.
2-4 av dei følgjande tekstane eller
andre høvelege skriftlesingar, minst
éi frå kvart av dei to testamenta.
Skriftlesingane kan lesast av
medlemmer av bryllaupsfølgjet.
Dei som skal lesa, går samla fram til
lesepulten.
Brudepar og kyrkjelyd sit under
lesinga.

A Det står skrive i Salmane, Salme
23:

Herren er min hyrding,
det vantar meg ingen ting.
Han lèt meg liggja i grøne enger;
han fører meg til vatn der eg finn
kvile,
og gjev meg ny kraft.
Han leier meg på dei rette stigar
for sitt namn skuld.
Om eg så går i dødsskuggens dal,
ottast eg ikkje for noko vondt.
For du er med meg.
Din kjepp og din stav, dei trøystar
meg.
Du dukar bord åt meg
framfor augo på mine fiendar.
Du salvar mitt hovud med olje;
mitt staup fløder over.
Berre godleik og miskunn skal fylgja
meg alle mine dagar,
og eg skal bu i Herrens hus i lange
tider. Salme 23

B Det står skrive i Salmane, Salme
36:

Herre, til himmelen når di miskunn,
til skyene rekk din truskap.
Di rettferd er som mektige fjell,
som det store havdjup er dine domar.
Du bergar menneske og dyr.
Herre, kor dyrverdig di miskunn er!
I skuggen av dine venger, Gud,
søkjer menneskeborna livd.
Dei får eta seg mette av det beste i
ditt hus,
du lèt dei drikka or gledebekken din.
For hjå deg er livsens kjelde,
i ditt ljøs ser vi ljøs. Sal 36,6-10

C Det står skrive i Salmane, Salme
91:

Den som sit i livd hjå Den Høgste
og bur i skuggen av Den Allmektige,
han seier til Herren: «Mi livd og
borg,
min Gud, som eg set mi lit til!»
Med sine fjører løyner han deg,
under hans venger finn du livd.
Hans truskap er skjold og vern.
For du seier: «Herren er mi livd.»
Den Høgste har du gjort til din
bustad. Salme 91,1-2.4.9

D Det står skrive i Salmane, Salme
100:

Lat hyllingsrop lyda for Herren, all
jorda!
Ten Herren med glede,
kom fram for han med fagnad!
Skjøn at Herren er Gud!
Han har skapt oss, ikkje vi sjølve,
til sitt folk og til den hjord han
gjæter.
Gå gjennom hans portar med
takkesong,

inn i hans tempelgardar med
lovsong!
Lov han og pris hans namn!
For Herren er god,
hans miskunn er evig,
hans truskap varer frå ætt til ætt. Sal
100

E Det står skrive i Salmane, Salme
103:
Mi sjel, lov Herren!
Ja, alt som i meg er, skal lova hans
heilage namn.
Mi sjel, lov Herren,
gløym ikkje alle hans velgjerningar!
Han tilgjev all di skuld
og lækjer all din sjukdom.
Han friar ditt liv frå grava
og kronar deg med godleik og
miskunn.
Han fyller ditt liv med det som godt
er,
og gjer deg ung att som ørna. Sal
103,1-5

F Det står skrive i Høgsongen, i
kapittel 2:
Min ven er som gasellen,
han liknar den unge hjort.
Sjå, der står han bortmed husveggen;
han glytter inn gjennom gluggen
og ser inn mellom sprinklane.
Min ven tek til ords og seier:
Stå opp, min hugnad!
Kom ut, mi fagre møy!
Du, mi due på berghylla,
i livd under flogbrate fjell,
lat meg få sjå din skapnad,
lat meg få høyra ditt mæle!
For di røyst er så mjuk
og din skapnad så fager. Høgs 2,9-
10a.13b-14

G Det står skrive i Høgsongen, i
kapittel 2 og 8:
Denne lesinga kan lesast av éin
tekstlesar eller av kvinne (I) og
mann (II).

I
Høyr, det er min ven!
Sjå der, han kjem springande over
heiane,
hoppande over haugane.
Min ven er som gasellen,
han liknar den unge hjort.
Sjå, der står han bortmed husveggen;
han glytter inn gjennom gluggen
og ser inn mellom sprinklane.
Min ven tek til ords og seier:

II
Stå opp, min hugnad!
Kom ut, mi fagre møy!
For sjå, vinteren er til endes,
regnet har kvorve.
Blomane sprett på vollane;
songtida er komen,
og turteldua kurrar i landet.
Frukta på vintreet raudnar,
og det angar av vintre i blom.
Stå opp, min hugnad!
Kom ut, mi fagre møy!
Du, mi due på berghylla,
i livd under flogbrate fjell,
lat meg få sjå din skapnad,
lat meg få høyra ditt mæle!
For di røyst er så mjuk
og din skapnad så fager.

I
Min ven er min, og eg er hans,
han som gjæter mellom liljer.
Når dagen svalnar og skuggane flyr,
kom att, min ven!
Fly som gasellen og den unge hjort

over balsam-angande fjell!

I/II

Set meg til eit segl på ditt hjarta,
eit segl på din arm!
For kjærleiken er sterk som døden
og mektig som dødsriket i si trå.
Han brenn som logande eld,
han logar mot himmelen.
Vassflaumar kan ikkje sløkkja
kjærleiken,
elvar kan ikkje fløyma han bort.
Høgs 2,8-14.16-17 + 8,6-7a

H Det står skrive i Høgsongen, i
kapittel 8:

Set meg til eit segl på ditt hjarta,
eit segl på din arm!
For kjærleiken er sterk som døden
og mektig som dødsriket i si trå.
Han brenn som logande eld,
han logar mot himmelen.
Vassflaumar kan ikkje sløkkja
kjærleiken,
elvar kan ikkje fløyma han bort.
Høgs 8,6-7a

I Det står skrive hjå evangelisten
Matteus i det 5. kapittel:

Jesus sa: De er saltet på jorda! Men
mister saltet si kraft, kan det då verta
til salt att? Det
duger ikkje lenger til noko; folk
kastar det ut og trakkar det ned.
De er ljuset i verda! Ein by som ligg
på eit fjell, kan ikkje døljust. Ingen
kveikjer eit
ljus og set det under eit kar, men i
staken; då lyser det for alle i huset.
Såleis skal ljuset dykkar
lysa for folk, så dei kan sjå dei gode
gjerningane dykkar og prisa Far
dykkar i himmelen!

Matt 5,13-16

J Det står skrive hjå evangelisten
Matteus i det 6. kapittel:

Jesus sa: Syt ikkje for livet dykkar,
kva de skal eta og kva de skal
drikka, eller for kroppen
dykkar, kva de skal kle dykk med. Er
ikkje livet meir enn maten og
kroppen meir enn kleda?
Sjå på fuglane under himmelen! Dei
sår ikkje, dei haustar ikkje og samlar
ikkje i hus, men Far
dykkar i himmelen føder dei likevel.
Er ikkje de mykje meir enn dei?
Kven av dykk kan med
all si sut leggja ei einaste alen til
livslengda si? Og kvifor syter de for
kleda? Sjå liljene på
marka, korleis dei veks! Dei arbeider
ikkje og spinn ikkje, men eg seier
dykk: Ikkje eingong
Salomo i all sin herlegdom var kledd
som ei av dei. Når Gud såleis kler
graset på marka, det
som står i dag og vert kasta i omnen
i morgon, kor mykje meir skal han
ikkje då kle dykk, de
lite truande!
Så må de ikkje syta og seia: Kva skal
vi eta? eller: Kva skal vi drikka?
eller: Kva skal
vi kle oss med? For alt det spør
heidningane etter; men Far dykkar i
himmelen veit at de treng
alt dette. Søk fyrst Guds rike og hans
rettferd, så skal de få alt det andre
attåt. Så syt ikkje for
morgondagen; lat morgondagen syta
for seg. Kvar dag har nok med si
møde. Matt 6,25-34

K Det står skrive hjå evangelisten Matteus i det 7. kapittel:
Jesus sa: Bed, så skal de få. Leita, så skal de finna. Banka på, så skal det verta opplate for dykk. For kvar den som bed, han får; og den som leitar, han finn; og den som bankar på, for han vert det opplate. Alt det de vil at andre skal gjera mot dykk, det skal de òg gjera mot dei. For så er lova og profetane. Matt 7,7-8.12

L Det står skrive hjå evangelisten Matteus i det 7. kapittel:
Jesus sa: Den som høyrer desse orda mine og gjer etter dei, han er lik ein klok mann som bygde huset sitt på fjell. Regnet silte, elvane fløymde, og vindane bles og slo mot huset. Men det fall ikkje, for det var tufta på fjell. Matt 7,24-25

M Det står skrive hjå evangelisten Johannes i det 15. kapittel:
Jesus sa: Som Faderen har elska meg, har eg elska dykk. Ver i min kjærleik! Held de boda mine, er de i min kjærleik, liksom eg har halde boda til Far min og er i hans kjærleik. Dette har eg tala til dykk så mi glede kan vera i dykk, og gleda dykkar kan vera fullkomen. Og det er bodet mitt: De skal elska kvarandre som eg har elska dykk. [Ingen har større kjærleik enn den som gjev livet sitt for venene sine. De er venene

mine så sant de gjer det eg byd dykk. Eg kallar dykk ikkje tenarar lenger, for tenaren veit ikkje kva herren hans gjer. Eg kallar dykk vener, for eg har sagt dykk alt eg har høyrte av Far min. De har ikkje valt ut meg, men eg har valt ut dykk og sett dykk til å gå ut og bera frukt, frukt som varer. Då skal Faderen gje dykk alt de bed om i mitt namn. Dette er det eg byd dykk: De skal elska kvarandre!] Joh 15,9-12[-17]

N Det står skrive i Paulus' brev til kyrkjelyden i Rom i det 8. kapittel:
Eg er viss på at korkje død eller liv, korkje englar eller krefter, korkje det som no er eller det som koma skal, eller noka makt, korkje det som er i det høge eller i det djupe, eller nokon annan skapning skal kunna skilja oss frå Guds kjærleik i Kristus Jesus, vår Herre. Rom 8,38-39

O Det står skrive i Paulus' fyrste brev til kyrkjelyden i Korint i det 13. kapittel:
Ein kan anten lesa heile kapitlet eller eit utdrag. Eg skal visa dykk den beste vegen: Om eg talar med mennesketunger og engletunger, men ikkje har kjærleik, då er eg ein ljomande malm eller ei klingande bjølle. Om eg har profetgåve og kjenner alle løyndomar og eig all kunnskap, og om eg har all tru, så eg kan flytta fjell, men

ikkje har kjærleik, då er eg ingen ting. Om eg gjev alt eg eig til mat for dei fattige, ja, om eg gjev meg sjølv til å brennast, men ikkje har kjærleik, då gagnar det meg ingen ting.

Kjærleiken er langmodig, kjærleiken er velviljug, han misunnet ikkje, briskar seg

ikkje, blæs seg ikkje opp. Kjærleiken gjer ikkje noko usømeleg, han søker ikkje sitt eige,

harmast ikkje, gøymer ikkje på det vonde. Han gleder seg ikkje ved urett, men gleder seg ved sanninga. Alt held han ut, alt trur han, alt vonar han, alt toler han.

Kjærleiken fell aldri bort.

Profetgåvene skal få ende, tungene skal tagna, og

kunnskapen skal ta slutt. For vi skjønar stykkevis og talar profetisk stykkevis. Men når det fullkomne kjem, skal det som er stykkevis, få ende. Då eg var barn, tala eg som eit barn,

tenkte eg som eit barn, dømde eg som eit barn. Men då eg vart mann, la eg av det barnslege.

No ser vi som i ein spegel, i ei gåte; men då skal vi sjå åsyn til åsyn. No kjenner eg stykkevis,

men då skal eg kjenna fullt ut, liksom eg fullt ut er kjend av Gud.

Så vert dei verande desse tre: tru, von og kjærleik. Og størst av dei er kjærleiken. 1 Kor 13

P Det står skrive i Paulus' brev til kyrkjelyden i Efesos i det 3. kapittel: Eg bøyer mine kne for Faderen, han som har gjeve namn til alt som heiter far og born i

himmel og på jord. Eg bed om at han som er så rik på herlegdom, må styrkja dykkar indre menneske med si kraft og sin Ande, så Kristus ved trua kan bu i hjarto dykkar, og de kan vera rotfeste og grunnfeste i kjærleik. Då skal de saman med alle dei heilage maktast å fatta breidd og lengd, høgd og djupn, ja, kjenna heile Kristi kjærleik, som er større enn nokon kan skjøna, og verta fylte med all Guds fullnad. Han som verkar i oss med si kraft og kan gjera så mykje meir enn alt det vi bed om og skjønar, han skal ha ære i kyrkjelyden og i Kristus Jesus gjennom alle ætter og i alle æver! Amen. Ef 3,14-21

Q Det står skrive i Paulus' brev til kyrkjelyden i Filippi i det 2. kapittel: Når det no er trøyst i Kristus, kveik i kjærleiken, samfunn i Anden, og så sant det finst medkjensle og miskunn, så gjer mi glede fullkomen: Ver samlyndte, hald saman i kjærleik, ver eitt i hug og tanke. Gjer ikkje noko av sjølvhevdning eller lyst til tom ære, men ver audmjuke og set dei andre høgare enn dykk sjølv. Tenk ikkje berre på det som gagnar dykk sjølv, men tenk òg på det som gagnar dei andre. Lat det same huglaget vera i dykk som òg var i Kristus Jesus! Fil 2,1-5

R Det står skrive i Paulus' brev til kyrkjelyden i Filippi i det 4. kapittel: Gled dykk i Herren alltid! Atter vil eg seia: Gled dykk! Lat alle menneske få merka kor gode og milde de er! Herren er nær! Gjer dykk inga sut for noko! Men legg alt de har på hjarta, fram for Gud i bøn og påkalling med takkseing! Og Guds fred, som går over alt vit, skal vara dykkar hjarto og tankar i Kristus Jesus. Elles brør: Alt som er sant, alt som er gjævt, alt som er rett, alt som er reint, alt som er verdt å elska og akta, all god gjerning og alt som rosverdig er, legg vinn på det! Fil 4,4-8

S Det står skrive i Paulus' brev til kyrkjelyden i Kolossæ i det 3. kapittel: Kled dykk i inderleg medkjensle og godleik! Ver audmjuke, ta dykk ikkje sjølve til rettes, men ver tolsame, så de ber over med kvarandre og tilgjev kvarandre, om den eine har noko å

klaga den andre for. Som Herren har tilgjeve dykk, skal de tilgje kvarandre. Og framfor alt, kled dykk i kjærleik, det bandet som bind saman og fullendar. Kol 3,12b-14

T Det står skrive i Johannes' fyrste brev i det 4. kapittel: De kjære, lat oss elska kvarandre! For kjærleiken er frå Gud, og den som elsker, er fødd av Gud og kjenner Gud. Den som ikkje elsker, har aldri kjent Gud, for Gud er kjærleik. Og Guds kjærleik vart openberra mellom oss då han sende sin einborne Son til verda så vi skulle ha liv ved han. Kjærleiken er ikkje det at vi har elska Gud, men at han har elska oss og sendt Son sin til soning for syndene våre. De kjære, har Gud elska oss så, då er vi òg skuldige å elska kvarandre. Ingen har nokon gong sett Gud; men dersom vi elsker kvarandre, vert Gud verande i oss, og hans kjærleik har vorte fullenda i oss. 1 Joh 4,7-12